

Der er jo så netop også en lang række initiativer i lovgivningen, som giver kommunerne mulighed for at forfølge den problemstilling.

Når vi snakker forebyggelse og et aktivt liv, er der, kan man sige, grundlæggende to indfaldsvinkler. Den ene handler om at modvirke isolation og ensomhed og at styrke det sociale netværk mellem borgerne og dermed altså også mellem ældre mennesker, og den anden form for forebyggelse handler jo om, at hvis man er fysisk svag eller der er en risiko for, at man bliver det, skal der være noget genoptræning og hjælp til, at man så vidt muligt kan komme tilbage til den selvhjulpne tilstand, man var i før, eller at man kan blive så selvhjulpne som overhovedet muligt.

Hele spørgsmålet om forebyggelse er jo fantastisk centralt, når vi snakker om den gruppe af borgere. Det ene er jo, at man som led i velfærdsreformerne blev enige om at afsætte 3 mia. kr. til en forebyggelsesfond, som jo løbende bliver udmøntet i fællesskab, og det andet er, at der er nedsat en forebyggelseskommission, som vil komme med en række anbefalinger, som jo vil kunne spille en rolle for, hvordan vi også yder en indsats i forhold til de ældre borgere, som er emnet for forespørgslen her i dag.

Man kan jo sige, at det er vigtigt, at de grundlæggende, almindelige rammer er meget vigtige, det vil sige, at man har en ordentlig indkomst – det er jo bl.a. derfor, at regeringen i flere omgange har hævet beløbet på ældrechecken til de dårligst stillede pensionister – at man har en ordentlig bolig, og det er jo også derfor, der er sket en udbygning af hele ældreboligområdet, og at der er nogle rammer for et aktivt liv, f.eks. de mange ældrecentre, som er blevet bygget rundt omkring i landet, og hvor der jo foregår en meget stor fritidsaktivitet af forskellig slags og forskellige former for motion og andre ting. Ofte er det jo styret af de ældre selv. Det er jo nogle rammer, som ligger i loven, fordi der er mulighed for det, men som konkret bliver ført ud i livet af den enkelte kommune. Den får jo så som bekendt nogle penge fra staten via bloktilskuddet – bl.a. aftalt hvert år i de økonomiske forhandlinger – og der er der jo flere penge ude i kommunerne end nogen sinde før, bl.a. til områder som dem, vi taler om her. Så det er så nogle af de, kan man sige, mere grundlæggende vilkår.

Dertil kommer jo også, at der er taget forskellige mere målrettede initiativer. Der er blevet lavet en ældrepulje, som netop i en årrække har

haft en ansøgningspulje, og som har som formål at støtte ideer, der kommer både fra de ældre selv og fra dem, der arbejder inden for området, og som skal styrke de aktive og sociale elementer i ældres tilværelse.

Kl. 10:20

Der er lavet en pulje, der også er aftalt mellem satspuljepartierne for 2007, hvor der blev sat 12 mio. kr. af til kvalitetsudvikling af hele madområdet. Og under de seneste forhandlinger om fordelingen af satspuljen blev vi jo enige om at afsætte 20 mio. kr. om året i en årrække netop til at udvikle et aktivt ældreliv. Der kan man sige, at det selvfølgelig ikke er alle ældre, der uden videre får gavn af de penge, men det er dog så mange penge, at det vil være med til at udvikle nogle ideer, som kan bruges af andre kommuner og ligesom smitte af på hele indsatsen. Vi ved jo fra andre tilfælde af puljer, at der er gode muligheder for at udvikle ideer ad den vej. Der er også blevet sat 3 mia. kr. af over 7 år til at investere i udviklingen og udbredelsen af ny arbejdskraftbesparende velfærdsteknologi på sundheds- og ældreområdet.

Det er jo nogle initiativer, som ikke bare kommer de ansatte til gavn; det vil også være noget, som forbedrer de ældres og i øvrigt plejekrævende menneskers mulighed for at være selvhjulpne. Vi ved jo, at hjælpemidler har en meget stor betydning. Bare sådan en lille meget enkel ting som en rollator, har jo betydning kolossalt meget for, at ældre mennesker kan være selvhjulpne og blive i deres eget hjem og deres eget lokalmiljø i længere tid, end det ellers ville have været muligt. Så det er jo netop sådan nogle ideer, der kan blive udviklet med den store fond på 3 mia. kr., der er sat af.

Det er jo rigtigt, som ordføreren for forespørgerne, fru Lise von Seelen, siger, nemlig at det er kommunerne, som i stort omfang er den konkrete udfører af lovgivningen. Det er jo i meget begrænset omfang, at vi vedtager regler herindefra, som gælder for alle ældre borgere og alle kommuner. Det gør vi, når det gælder de økonomiske forhold – folkepensionens størrelse og ældrechecken, og der kan være andre ting.

Men de ting, som handler om, hvordan man udformer hverdagen i øvrigt – det, der ligger under serviceloven – er jo nogle relativt generelle formuleringer, som så bliver ført ud i livet ude i den enkelte kommune. Kommunernes mulighed for at varetage den opgave er jo blevet forbedret med kommunalreformen, hvor vi har fået nogle større enheder, og hvor hele det vigtige